Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►**B** **NARIADENIE RADY (ES) č. 533/2004**

z 22. marca 2004

o založení►M1 ———— ◄ **partnerstiev v rámci procesu stabilizácie a pridruženia**

(UL L 86, 24.3.2004, str. 1)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**M1**	Nariadenie Rady (ES) č. 269/2006 zo 14. februára 2006	L 47	7	17.2.2006

▼B

NARIADENIE RADY (ES) č. 533/2004

z 22. marca 2004

o založení ►M1 ——— ◄ partnerstiev v rámci procesu stabilizácie a pridruženia

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä jej prvú vetu článku 181a ods. 2,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ([1]),

keďže:

(1) zasadnutie Európskej rady vo Feira 19. a 20. júna potvrdilo, že jeho cieľom ostáva najvyššia možná integrácia krajín západného Balkánu do prevládajúceho politického a hospodárskeho trendu v Európe a uznalo, že všetky dotknuté krajiny sú potenciálnymi kandidátmi na členstvo v Európskej únii;

(2) Záhrebská deklarácia z 24. novembra 2000 zo summitu medzi hlavami štátov alebo vlád Európskej únie a krajín zahrnutých stabilizačným a asociačným procesov uznala, že vyhliadky pristúpenia závisia od splnenia kritérií určených zasadnutím Európskej únie v Kodani v júni 1993 a od pokroku v realizácii stabilizačných a asociačných dohôd, najmä dohôd o regionálnej spolupráci;

(3) zasadnutie Európskej Rady v Solúne 19. a 20. júna potvrdilo rozhodnutie plne a účinne podporovať európsku perspektívu krajín západného Balkánu, potvrdia, že sa stanú integrálnou časťou Európskej únie, keď splnia stanovené kritéria. Schválilo závery Rady zo 16. júna 2003 vrátane prílohy nazvanej „Solúnska agenda pre západný Balkán: smerovanie k Európskej integrácii". „Solúnska agenda" určuje spôsoby a prostriedky posilnenia stabilizačného a asociačného procesu, vrátane vytvorenia európskych partnerstiev;

(4) podľa Solúnskej deklarácie prijatej počas summmitu EÚ – Západný Balkán z 21. júna 2003, sa „Solúnska agenda" pokladá za spoločnú agendu Európskej únie a krajín západného Balkánu, ktorú sa zaviazali realizovať. Posilnený stabilizačný a asociačný proces zostáva celkovým rámcom pre európske smerovanie krajín západného Balkánu, až po ich budúce pristúpenie;

(5) európske partnerstvá pre krajiny západného Balkánu určia priority pre činnosť, aby sa podporili snahy priblížiť sa k Európskej únii, pričom budú slúžiť ako odkaz, podľa ktorého možno hodnotiť pokrok. Budú prispôsobené špecifickým potrebám krajín a fázam prípravy, a špecifikám stabilizačného a asociačného procesu, vrátane regionálnej spolupráce. pri vytváraní európskych partnerstiev sa budú vykonávať neformálne konzultácie s krajinami a, podľa potreby, so širším medzinárodným spoločenstvom;

(6) európske partnerstvá, aktualizované podľa potreby, sú potrebné, aby pomáhali krajinám západného Balkánu pri príprave na členstvo v rámci súvislého rámca a pri rozvíjaní plánov na načasovanie reforiem a definovaní presných prostriedkov, pomocou ktorých chcú splniť požiadavky na ďalšiu integráciu do Európskej únie;

(7) bolo by primerané zamerať pomoc spoločenstva na úlohy, určené v rámci európskych partnerstiev, ktoré poskytnú vedenie pre finančnú pomoc, a ktoré budú sledovať princípy, priority a podmienky;

(8) pomoc spoločenstva krajinám západného Balkánu, podľa stabilizačného a asociačného procesu, bude poskytovaná príslušnými finančnými nástrojmi, a najmä nariadením Rady (ES) č. 2666/

([1]) Stanovisko z 10. marca 2004 (zatiaľ neuverejnené v Úradnom vestníku).

▼B

2000 z 5. decembra 2000 o pomoci Albánsku, Bosne a Hercegovine, Chorvátsku, Federatívnej republike Juhoslávie a bývalej Juhoslovanskej republike Macedónsko ([1]); a následne toto nariadenie nebude mať žiadne finančné žiadne finančné dopady;

(9) programovanie finančných zdrojov predstavujúcich pomoc spoločenstva by malo byť založené na prioritách európskych partnerstiev a rozhodované v súlade s postupmi ustanovenými v príslušných finančných nástrojoch;

(10) preskúmanie európskych partnerstiev môže mať značný politický dopad na vzťahy s krajinami západného Balkánu. Pre Radu je preto primerané prijať princípy, priority a podmienky uplatniteľné pre každé európske partnerstvo;

(11) sledovanie týchto európskych partnerstiev je zabezpečené v rámci mechanizmov zavedených podľa stabilizačného a asociačného procesu, najmä výročnými správami o stabilizačnom a asociačnom procese,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Európske partnerstvá sa zakladajú kvôli Albánsku, Bosne a Hercegovine, ►M1 ——— ◄ bývalej Juhoslovanskej republike Macedónsko a Srbsku a Čierna Hora, vrátane Kosova, ako je to určené rezolúciou 1244 Bezpečnostnej rady OSN z 10. júna 1999 (ďalej len „partneri"). Európske partnerstvá poskytujú rámec zahŕňajúci priority vyplývajúce z analýzy odlišnej situácie partnerov, na ktoré sa musia zamerať prípravy na ďalšiu integráciu do Európskej únie, na základe kritérií určených Európskou Radou, ako aj pokrok v realizácii stabilizačných a asociačných dohôd, podľa potreby, a najmä v regionálnej spolupráci.

▼M1

Článok 1a

Ako súčasť procesu stabilizácie a pridruženia sa pre Chorvátsko ustanovuje prístupové partnerstvo. Prístupové partnerstvo poskytuje rámec pokrývajúci priority, ktoré vyplývajú z analýzy situácie v Chorvátsku, na ktoré sa musí zamerať príprava na pristúpenie vzhľadom na kodanské kritériá definované Európskou radou a dosiahnutý pokrok v rámci implementácie procesu stabilizácie a pridruženia, vrátane Dohody o stabilizácii a pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Chorvátskou republikou na druhej strane ([2]), a najmä regionálnej spolupráce.

▼B

Článok 2

Rada rozhodne na návrh Komisie kvalifikovanou väčšinou o princípoch, prioritách a podmienkach, ktoré budú obsiahnuté v►M1 ——— ◄ partnerstvách, ako aj o všetkých neskorších úpravách.

Článok 3

Toto nariadenie nadobúda účinnosť tretím dňom nasledujúcim po uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

([1]) Ú. v. ES L 306, 7.12.2000, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 2415/2001 (Ú. v. ES L 327, 12.12.2001, s. 3).
([2]) Ú. v. EÚ L 26, 28.1.2005, s. 3.